

af Tinget siger: Hvilke Følger har det nu for mig? og at hvert Parti spørger for sig selv: Hvilke Følger har det nu for os? Og hvis det for et eller andet Parti synes at have ubehagelige Følger, er det en nærliggende Fristelse at sige: Saa lægge vi Forslaget alle de Sten i Vejen, vi kunne. Jeg haaber, at ærede Medlemmer maa overvinde disse Tilbøjeligheder. Hvis det ikke lykkes, hvis der er Modstandere her i Tinget, som ville søge at standse en Omordning af vor Valgkredsordning, beder jeg disse Modstandere om at sige det rent ud og ganske aabenlyst. Sig det ligefrem til os: Vi indrømme, at denne Ordning er retfærdigere end den bestaaende, men vi ønske ikke at være med dertil! Lad være med at gaa den anden Vej: at kvæle Forslaget under venlige Lader og venlige Ord! Lad være at koble det til det ene eller det andet, at volde Vanskeligheder ad kunstig Vej, som betyder dette, at man faar Forslagets Gennemførelse forhindret uden at have Dristighed til at gaa direkte imod det. Jeg for min Person haaber, at det skal vise sig, at den Modstand, der findes, lader sig overvinde. Jeg haaber, at et Flertal i Tinget maa sætte sig ud over disse partimæssige Hensyn, som maaske paa den ene eller den anden Kant lade sig høre som Grund til at modsætte sig Forslaget.

Og det synes mig da, at der er to Grunde, som i Øjeblikket særlig tale for, at ærede Medlemmer burde se bort fra alle saadanne Partihensyn ved Behandlingen af dette Forslag. Den ene af disse er mindre ideel, mere nøgtern. Det er den, at man alligevel ikke har saa forfærdelig megen Fornøjelse af forud for en Valgkredslov at sidde og regne ud, hvilken Gavn og Glæde ens Parti har af den. For det er jo en Gang saa ved alle den Slags Beregninger, at de slaa meget sjældent til. Politikere kunne opstille alskens Spaadomme om noget saadant, men paa Valgdagen er det Vælgerne, der raade for, om Spaadommene gaa i Opfyldelse, og Vælgerne Veje ere tidt og ofte ganske uransagelige i denne Henseende. Det er svært at spaa om Udfaldet af et Valg, naar man gaar til Valg under de gamle Former, men det er næsten umuligt at spaa om Udfaldet, naar man gaar til Valg under helt nye Former. Ærede Medlemmer, der mindes Valgdagen 1895, ville kunne tale med derom. Jeg tror derfor, at selv Partier, der kunne have en Følelse af, at dette vil ramme dem, burde sige til sig selv: Rammer det os nu ikke meget stær-

kere paa Valgdagen, at vi stille os som Uretfærdighedens Talsmænd, som Uretfærdighedens Repræsentanter, end det vil ramme os, om vi tilsyneladende komme i Fare for, at der skal ske os noget ondt ved, at vi gøre os til Talsmænd for Retfærdighed?

Det er det ene, det mere praktiske Hensyn, det andet, det mere ideelle Hensyn, jeg vil pege paa, er Hensynet til den danske Vælgerbefolknings Tillid til de Mennesker, der repræsenterer det politiske Liv. Jeg har tidligere haft Lejlighed til under Forhandlingerne at pege paa, at en af de sørgeligste Sider ved den nyeste Tids politiske Udvikling synes mig at være denne, at den almindelige Tillid i Befolkningen overfor Politikerne er i en saa paafaldende Grad svækket. Denne almindelige Tilbagegang i Tillid og Fortrøstning overfor Rigsdagslivet rammer til enhver Tid ikke blot Regeringspartiet, men ogsaa Oppositionen. Vi for vor Del følte den ogsaa i den Tid, vi stod som Opposition, og jeg er overbevist om, at de Herrer, der den Gang følte den i saa overmaade udstrakt Grad som Regeringsparti, ville mærke, at denne Mistillid ogsaa har fulgt dem over paa Oppositionens Bænk nu, og at der virkelig kræves Handling fra deres Side for at fjerne denne Mistillid fra sig i den almindelige Bevidsthed. Jeg tror endda, at vi have faaet denne Mistillidsfølelse styrket meget stærkt ved Sommerens Begivenheder; den er maaske noget formindsket ved de Begivenheder, som ere fulgte efter; man har en Følelse af, at en vis Art af Nemesis har ramt dem, der have fortjent det, og det har noget svækket den Mistillidsfølelse, som i Forvejen fandtes. Men jeg er lige saa overbevist om, at viser det sig nu, at man under Forhandlingerne om disse Forslag tumler rundt med dem, driver Taktik og Manøvrer med dem og prøver paa, uden at sige sin Mening rent ud, at lægge Sten i Vejen for og af Partihensyn at hindre disse Forslags Gennemførelse, vil Mistilliden gro op meget stærkere, end den har været hidtil.

Vi have i Øjeblikket herhjemme Trang til Handlinger, som genrejse Tilliden i Vælgerbefolkningen til dens Repræsentanter. En saadan Handling vilde det være, om denne Rigsdag i Vinter saa bort fra alle Partiinteresser for at skabe en Valgkredsordning af retfærdigere Karakter end den, vi hidtil have haft. Og en endnu betydningfuldere Handling vilde det være, om dette Folketing i denne Vinter satte al sin Styrke ind paa at forberede Gen-